

मूलतश्चायतश्चदीप्तेज्वलितेकाष्ठे तन्मध्यवर्तिनां पिपीलिकादीनां यथोभयतो व्यसनम् एवं तस्करेभ्यः पालकाच्च दुःखं प्राप्तमित्यर्थः ॥ ८ ॥ तदेवा
हुः अराजकभयादिति अतदर्हणः राज्यानर्हः ॥ ९ ॥ अस्माकमप्यनिष्टं जातमित्याहुः अहेर्यथापयः पोषः क्षीरेण पोषणं पोषकस्याप्यनर्थं विभ
र्त्तिपुष्पाति तदेवाहुः वेन इति ॥ १० ॥ निरूपितः नियुक्तोऽस्माभिः सांत्वयेम उपपत्तिभिः प्रार्थयिष्यामः तस्य पातकम् ॥ ११ ॥ स्वस्य तत्पातक

अहो उभयतः प्राप्तं लोकस्य व्यसनं महत् ॥ दारुण्युभयतो दीप्ते इव तस्करपालयोः ॥ ८ ॥ अराजकभयादेष
कृतो राजाऽतदर्हणः ॥ ततोऽप्यासीद्भयं त्वद्यकथं स्यात्स्वस्ति देहिनाम् ॥ ९ ॥ अहेरिवपयः पोषः पोषकस्याप्य
नर्थं भूतम् ॥ वेनः प्रकृत्यैव खलः सुनीथागर्भसंभवः ॥ १० ॥ निरूपितः प्रजापालः स जिघांसति वै प्रजाः ॥ त
थाऽपि सांत्वये मामुं नास्मांस्तत्पातकं स्पृशेत् ॥ ११ ॥ तद्विद्वद्विरसद्वृत्तो वेनोऽस्माभिः कृतो नृपः ॥ सांत्वितो य
दि नो वाचं न ग्रहिष्यत्यधर्मकृत् ॥ १२ ॥ लोकधिकारसंदग्धं दहिष्यामः स्वतेजसा ॥ एवमध्यवसायै नं मुनयो
गूढमन्यवः ॥ उपब्रज्याब्रुवन्वेनं सांत्वयित्वा च सामभिः ॥ १३ ॥ मुनय ऊचुः नृपवर्यनिबोधैतद्यत्ते वि
ज्ञापयामासोः ॥ आयुः श्रीबलकीर्तीनां तव तात विवर्द्धनम् ॥ १४ ॥ धर्म आचरितः पुंसां वाङ्मनः कायबुद्धि
भिः ॥ लोकान् विशोकान् वितरत्यथानंत्यमसंगिनाम् ॥ १५ ॥ स ते मा विनशो द्वीरप्रजानां क्षेमलक्षणः ॥ य
स्मिन् विनष्टे नृपतिरैश्वर्यादिवरो हति ॥ १६ ॥ राजन् साध्वमात्येभ्यश्चोरादिभ्यः प्रजानृपः ॥ रक्षन् यथा बलिं
गृह्णन् इह प्रेत्य च मोदते ॥ १७ ॥ यस्य राष्ट्रे पुरे चैव भगवान् यज्ञपूरुषः ॥ इज्यते स्वेन धर्मेण जनैर्वर्णाश्रमान्वि
तैः ॥ १८ ॥ तस्य राज्ञो महाभाग भगवान् भूतभावनः ॥ परितुष्यति विश्वात्मा तिष्ठतो निजशासने ॥ १९ ॥ त
स्मिंस्तुष्टे किमप्राप्यं जगतामीश्वरेश्वरे ॥ लोकाः सपालात्येतस्मै हरंति बलिमादृताः ॥ २० ॥

स्पर्शहेतुः तत्पातकत्वं विद्वद्भिः ॥ १२ ॥ गूढमन्युर्येषाम् सामभिः प्रियोक्तिभिः ॥ १३ ॥ १४ ॥ निष्कामानामानंत्यमोक्षमपि ॥ १५ ॥ मा वि
नशेत् मा विनश्यतु ॥ १६ ॥ असाधवो ये अमात्यास्तेभ्यः यथायथा शास्त्रम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥